

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. S.

przeciwko „I.(...)” Spółce Jawnej w Ł.

o zwolnienie spod egzekucji,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie o kosztach

zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 7 czerwca 2010 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1. odrzuca zażalenie w części zaskarżającej postanowienie o zasądzeniu kosztów postępowania związanych z postępowaniem przed sądem pierwszej instancji.**
- 2. oddala zażalenie w pozostałej części.**
- 3. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2010 r. Sąd Okręgowy w Ł. uchylił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji i umorzył postępowanie w sprawie o zwolnienie spod egzekucji

oraz zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1147 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania za obie instancje.

Na postanowienie Sądu Okręgowego zasądzające koszty postępowania zawarte w powyższym wyroku powódka wniosła zażalenie, zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie do Sądu Najwyższego na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje na orzeczenia o kosztach procesu wydane po raz pierwszy przez sąd drugiej instancji, niezależnie od tego czy w danej sprawie przysługuje skarga kasacyjna, czy też jest ona niedopuszczalna. Zażalenie to może być wniesione na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Sądem pierwszej instancji w zakresie orzekania o kosztach procesu jest ten sąd, do którego kognicji należy orzekanie o zwrocie kosztów w danym zakresie po raz pierwszy. Zaskarżeniu zażaleniem podlega więc postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu w takim zakresie, w jakim mogło być ono wydane tylko przez ten sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie apelacyjne. Z tych względów, zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., niedopuszczalne jest zażalenie do Sądu Najwyższego na zawarte w wyroku sądu drugiej instancji postanowienie co do kosztów procesu przed sądem pierwszej instancji (por. postanowienie SN z dnia 23 czerwca 2010, II CZ 45/10, BSN 2010, nr 9, s. 12).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. zasądzono od powódki na rzecz strony pozwanej łącznie 1147 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, na co składała się kwota 600 złotych za pierwszą instancję i w tym zakresie zażalenie jako niedopuszczalne należało odrzucić (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 370 k.p.c.).

Co do pozostałych 547 złotych zażalenie podlegało oddaleniu. Zgodnie z art. 101 k.p.c. zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. W niniejszej sprawie powódka nie wezwała przed procesem strony pozwanej do zwolnienia ruchomości spod egzekucji, a uznanie powództwa jako pierwsza czynność pozwanego w procesie nakazuje uznać, iż pozwany nie dał powodu do wytoczenia sprawy, gdyż jego postępowanie i postawa wobec roszczenia strony powodowej oceniona zgodnie z doświadczeniem życiowym usprawiedliwiają wniosek, że strona powodowa uzyskalaby zaspokojenie roszczenia bez wytoczenia powództwa (por. postanowienie z dnia 18 kwietnia 1961 r., IV CZ 23/61, OSPiKA 1962, nr 5, poz.

121). W rozpoznawanej sprawie nie zachodziły szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od obciążenia powódki kosztami procesu na rzecz pozwanych. Dlatego też zażalenie dotyczące rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przed sądem drugiej instancji, było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394 § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.